

๒๐ สิงหาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

ฟังตัวเองได้ (๑)

นับจากวันเข้าพรรษามาได้ ๓๘ วันแล้ว เหลืออีกเดือนเศษก็จะออกพรรษาแล้ว พรรษานี้เราให้ชื่อว่า พรรษาแห่งการบรรลุธรรม ธรรมในที่นี้คือ พระธรรมกาย ซึ่งมีอยู่แล้วในตัวของมนุษย์ทุกคนในโลก รวมทั้งตัวเราด้วย

การเข้าถึงพระธรรมกายภายใน ได้ชื่อ่ว่าเรามีที่พึ่งที่ระลึกภายใน เราสามารถฟังตัวเราเองได้ การฟังตัวเองได้เป็นความรู้สึกที่ยิ่งใหญ่อยู่ในตัว เราจะมีปิติและภาคภูมิใจ มีความรู้สึกที่เราไม่จำเป็นจะต้องไปพึ่งต้นไม้ ภูเขา เลกา จิ้งจกสองหาง แมวสองหัว วัวห้าขา หรืออะไรก็ได้แล้วแต่

เราจะมีความรู้สึกที่ยิ่งใหญ่ ที่เราจะอยู่ตรงไหนก็ได้ทุกหนทุกแห่งในโลกใบนี้ หรือที่ที่ใคร ๆ เขาเหงา แต่เราไม่เหงา อยู่คนเดียวก็สบายใจ ไม่เศร้า ไม่ซึม ไม่เซ็ง ไม่เครียด ไม่เบื่อ ไม่กลัว เพราะเรามีพระในตัว ฟังตัวเองได้ ไม่จำเป็นจะต้องไปพึ่งเหล่า พึ่งการพนัน พึ่งสิ่งที่ทำให้สนุกสนานเพลิดเพลิน เพราะเราคิดว่าสิ่งเหล่านั้นคงจะช่วยดับทุกข์ได้ เป็นเพื่อนใจให้หายกลัว แต่ความจริงสิ่งเหล่านั้นไม่ได้ช่วยเลย ไปดูหนังก็ทำให้ลืมไปได้ชั่วคราว แต่ถ้าดูนาน ๆ ก็เมื่อย ออกมาก็มีน เพราะฉะนั้นการฟังตัวเองได้เป็นความรู้สึกที่ยิ่งใหญ่มากจริง ๆ ไม่เชื่อลองดูก็ได้ ลองเข้าไปพบที่พึ่งภายในสิ

ครูไม่ใหญ่เคยถามคุณยายอาจารย์มหารัตนอุบาสิกาจันทร์ ขนนกยูง ว่า “ยายเหงาไหม” ท่านบอกว่า “ไม่เคยเลย ไม่มีใครมาคุย ยายก็คุยกับ

องค์พระของยายก็ได้ ไปคุยกับเทวดาก็ได้ เทวดามีเป็นล้าน ๆ คุยไม่หมดหรือ
ยายไม่มีเหงา ยายมีความสุขสบาย”

เราก็เห็นว่าไม่เห็นท่านมีอะไรมากไปกว่าอาสนะผืนหนึ่ง เสื้อผ้าราคา
ก็ไม่แพงแต่สะอาด เป็นระเบียบ อาหารก็เห็นท่านรับประทานเป็นมื้อ ๆ ก็ไม่ได้
เยอะอะไรเท่าไร เพราะตัวท่านก็เล็ก ๆ บาง ๆ แต่ทำไมดูหน้าตาท่านสดชื่น
แม้อยู่ในวัยชราแต่หน้ายังตึงเลยนะ รวากับเพิ่งทำบัตรประชาชนใหม่ ๆ

เพราะฉะนั้น ผู้ที่เข้าถึงพระธรรมกายภายในแล้วจะมีความรู้สึกที่
ยิ่งใหญ่จริง ๆ ลองดูนะ เราต้องพึ่งตัวเองให้ได้แล้วจะสบาย หนึ่งไม่ต้องดูก็
ไม่มีปัญหา ที่วิไม่มีก็ไม่มีปัญหา ไม่ได้ไปเที่ยวป่า เที่ยวเขา ไม่ได้ไปชายทะเล
ไม่ได้ไปต่างประเทศก็ไม่มีปัญหา หรือไปต่างประเทศตั้งใจว่าจะไปพักผ่อน
แต่กลับมาต้องมาพักผ่อนต่อ มันเป็นอย่างนั้นนะ

เพราะฉะนั้น จะถึงกลางพรรษาแล้ว พระเดชพระคุณหลวงปู่ฯ ของเรา
กลางพรรษาที่ ๑๒ เป็นประวัติศาสตร์ชีวิตอันงดงาม อายุ ๓๓ ปี ท่านได้สละชีวิต
ปฏิบัติธรรมกระทั่งเข้าถึงที่พึ่งภายใน แล้วก็นำมาแจกจ่ายแบ่งปันมาถึงพวกเรา

ดังนั้น ใครที่ยังไม่ได้ทำจริง ๆ จัง ๆ ต้องรีบลุยกันแล้ว ถ้าไม่รีบลุยก็จะ
ช้าเกินไป เพราะจริง ๆ แล้วชีวิตเราเกิดมาก็เพื่อแสวงหาพระรัตนตรัยในตัว
สิ่งอื่นไม่ใช่ รู้ได้อย่างไรว่าไม่ใช่ ก็สังเกตดูความขี้เบื่อของเราสิ คิดว่าอย่างนี้
ใช่ ไม่ว่าจะเป็นคนก็ดี สัตว์ก็ดี สิ่งของก็ดี คงใช้มั่ง ใช้เลย ประมาณนี้เลย อยู่
กันไปนาน ๆ เบื่ออีกแล้ว บอกไม่ใช่ประมาณนี้ ต้องไปแสวงหาในอุดมคติ
ใหม่ ก็เพราะสิ่งที่เราแสวงหามันไม่ได้อยู่นอกตัว มัวไปหาของนอกตัวก็ไม่
เจอ มันไปหาผิดที่ ถ้าถูกที่ถึงจะใช่เลย คำว่า ใช่เลย เขามาใช้ตอนที่เข้าถึงดวง
เพราะฉะนั้นก็ต้องทำให้ได้ภายในพรรษานี้